

Vlaams
Parlement

stuk **1395** (2011-2012) – Nr. 4
ingediend op 28 februari 2012 (2011-2012)

Ontwerp van decreet

houdende de organisatie van kinderopvang
van baby's en peuters

Amendementen

Stukken in het dossier:

- 1395** (2011-2012) – Nr. 1: Ontwerp van decreet
- Nr. 2: Advies van het Kinderrechtencommissariaat
- Nr. 3: Verslag over hoorzitting

verzendcode: WEL

AMENDEMENT Nr. 1

voorgesteld door mevrouw Vera Van der Borgh en de heer Peter Gysbrechts

Artikel 2

In het eerste lid, 9°, de eerste zin vervangen door wat volgt:

“9° lokaal bestuur: het gemeentebestuur, het bestuur van het Openbaar Centrum voor Maatschappelijk Welzijn en het bestuur van het Sociaal Huis.”.

VERANTWOORDING

Voor de indieners moet naast het OCMW of het gemeentebestuur de taak van het lokaal loket kinderopvang ook toevertrouwd kunnen worden aan het Sociaal Huis dat in het decreet Lokaal Sociaal Beleid minimaal een informatie-, loket- en doorverwijsfunctie heeft.

AMENDEMENT Nr. 2

voorgesteld door de heer Tom Dehaene en de dames Lies Jans, Mia De Vits, Griet Coppé, Helga Stevens, Else De Wachter en Katrien Schryvers

Artikel 2

A. In het eerste lid punt 3° vervangen door wat volgt:

“3° kinderopvanglocatie: een vestigingsplaats waar kinderopvang georganiseerd wordt;”.

B. In het eerste lid punt 6° vervangen door wat volgt:

“6° kinderbegeleider: de persoon die door de organisator is aangewezen om de kinderen op te voeden, bij te dragen tot hun ontwikkeling en hen te verzorgen;”.

C. In het eerste lid punt 14° vervangen door wat volgt:

“14° tegelijk aanwezige kinderen: alle baby's, peuters en kinderen die naar de basisschool gaan, en wat de kinderen die deel uitmaken van het gezin van de kinderbegeleider gezinsopvang betreft tot het einde van de kleuterschool, die gelijktijdig in de kinderopvanglocatie aanwezig zijn;”.

VERANTWOORDING

A en B. In functie van een helder taalgebruik in het ontwerp van decreet, is het aangewezen termen te gebruiken die eenduidig zijn en direct duidelijk maken waarover het gaat. Dit vermijdt extra uitleg nadien om de termen te verklaren.

In die optiek wordt voorgesteld twee vaak voorkomende termen in het ontwerp van decreet aan te passen bij de definities in artikel 2, evenals op alle plaatsen waar deze term in het ontwerp van decreet (zie amendementen nr. 3 en 4) wordt gebruikt.

Kinderopvanglocatie: deze term stemt nauwkeurig overeen met de inhoud die er aan wordt gegeven. De voorziening kan vandaag immers evenzeer een groep van vergunde vestigingsplaatsen (bijvoorbeeld voor gezinsopvang) zijn. Het is aan de organisator om te bepalen op welk niveau hij zijn voorziening organiseert. De Vlaamse overheid verleent vergunningen per vestigingsplaats, dus per kinderopvanglocatie. Voor de opvang

aan huis is de kinderopvanglocatie dan de vestigingsplaats van waaruit de opvang aan huis wordt georganiseerd.

Kinderbegeleider: deze term is specifiek en maakt onmiddellijk duidelijk dat het gaat om de begeleider die instaat voor de kinderopvangactiviteit zelf. De organisator kan immers mogelijk ook met andere soorten begeleiders in de kinderopvang werken, bijvoorbeeld de begeleider van de kinderbegeleiders die instaat voor de pedagogische ondersteuning, of nog de begeleider van de ouders, wat in functie van het werken met kwetsbare gezinnen niet denkbeeldig is.

C. De combinatie van kleinste kinderen en lagereschoolkinderen in eenzelfde kinderopvangsetting komt vooral voor bij gezinsopvang. Voor elke kinderbegeleider gezinsopvang moet de draagkracht worden gescreend, met inbegrip van een uitspraak over het maximale aantal kinderen dat tegelijk aanwezig mag zijn. Indien echter enkel baby's, peuters en kleuters meetellen in dit aantal tegelijk aanwezige kinderen, dan kan noch de draagkrachtscreening noch enige andere juridische bepaling in het decreet een grond bieden voor de begrenzing op het aantal aanwezige lagereschoolkinderen in de kinderopvanglocatie. De algemene bepaling "het pedagogische beleid en de pedagogische ondersteuning met het oog op het waarborgen van het welbevinden en de betrokkenheid van elk kind", biedt daartoe onvoldoende rechtsgrond om te kunnen stellen hoeveel lagereschoolkinderen er mogen aanwezig zijn. De definitie van gelijktijdig aanwezige kinderen aanpassen zoals voorgesteld, biedt voor iedereen duidelijkheid en rechtszekerheid.

Omdat gezinsopvang vooral in de woning van de begeleider plaatsvindt en hier ook eigen kinderen kunnen aanwezig zijn die aandacht vergen, worden deze ook meegerekend in het aantal aanwezige kinderen voor zover ze nog in de kleuterschool zitten. Eigen kinderen op de lagere school in eigen huis wegen in veel mindere mate op de draagkracht van de kinderbegeleider, en worden daarom buiten de telling gelaten.

Met dit amendement wordt terug aangesloten bij de regels zoals ze vandaag gelden voor zowel aangesloten als zelfstandige onthaalouders, en waarover er geen dispuut is. De definitie die in het ontwerp van decreet staat, kan erg nadelig zijn voor de kwaliteit van de kinderopvang. Het amendement biedt wel de juridische basis om kwaliteit en draagkracht te garanderen.

AMENDEMENT Nr. 3

voorgesteld door de heer Tom Dehaene en de dames Lies Jans, Mia De Vits, Griet Coppé, Helga Stevens, Else De Wachter en Katrien Schryvers

Artikelen 2 tot en met 7, 13, 16, 19, 21, 24, 29, 33 en 35

Het woord "kinderopvangvoorziening" en het woord "kinderopvangvoorzieningen" telkens vervangen door respectievelijk het woord "kinderopvanglocatie" en het woord "kinderopvanglocaties".

VERANTWOORDING

Zie verantwoording bij amendement nr. 2, A en B.

AMENDEMENT Nr. 4

voorgesteld door de heer Tom Dehaene en de dames Lies Jans, Mia De Vits, Griet Coppé, Helga Stevens, Else De Wachter en Katrien Schryvers

Artikelen 6, 7 en 24

Het woord "begeleider" en het woord "begeleiders" telkens vervangen door respectievelijk het woord "kinderbegeleider" en het woord "kinderbegeleiders".

VERANTWOORDING

Zie verantwoording bij amendement nr. 2, A en B.

AMENDEMENT Nr. 5

voorgesteld door mevrouw Vera Van der Borght en de heer Peter Gysbrechts

Artikel 3

Aan het vijfde lid een zin toevoegen, die luidt als volgt:

“Voor het krachtens dit decreet vergunde en gesubsidieerde aanbod van kinderopvang in het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest bepaalt de Vlaamse Regering het aandeel van het aanbod dat moet worden voorbehouden voor kinderen van gezinnen waar Nederlands gesproken wordt.”.

VERANTWOORDING

We stellen vast dat Nederlandstalige ouders in Brussel vaak moeilijk toegang krijgen tot kinderopvang die gesubsidieerd wordt vanuit Kind en Gezin.

Daarom machtigen we de Vlaamse Regering om bij organisatoren die krachtens dit decreet vergunde opvang organiseren en daarvoor subsidies ontvangen, het deel te bepalen dat zij moeten voorbehouden voor kinderen van wie een van de ouders het Nederlands machtig is. Op die manier willen de indieners de toegankelijkheid van vergunde kinderopvang voor Nederlandstaligen in het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest vergroten. De indieners streven immers naar een evenwichtig opnamebeleid.

AMENDEMENT Nr. 6

voorgesteld door mevrouw Vera Van der Borght en de heer Peter Gysbrechts

Artikel 6

A. In §1, 3°, b), op de voorlaatste en laatste regel, de woorden “als de aanwezige voorwerpen of tekenen een nadelige invloed op de kinderen kunnen hebben” schrappen.

B. In §2, op de vierde regel, voor het woord “onderzoek” het woord “objectief” invoegen.

C. Aan paragraaf 2 een lid toevoegen, dat luidt als volgt:

“Kind en Gezin erkent minstens twee organisaties. Deze door Kind en Gezin erkende organisatie mag zelf geen kinderopvangvoorziening, organisator of een met een kinderopvangvoorziening of organisator gelieerde organisatie zijn, tenzij deze vergunde organisator van gezinsopvang of opvang aan huis dit onderzoek naar draagkracht doet bij de onthaalouders die bij deze organisator wensen aan te sluiten. Deze organisaties organiseren intervisie tussen haar werknemers die het onderzoek zoals bedoeld in het eerste lid, verrichten, teneinde te komen tot een uniforme werkwijze. Het onderzoek gebeurt op basis van wetenschappelijk gevalideerde methodieken. De organisatie motiveert haar beslissing om geen attest af te leveren. De begeleider aan wie een attest geweigerd wordt, kan bezwaar aantekenen bij de adviescommissie voor voorzieningen van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin. De organisatie beantwoordt aan de voorwaarden zoals bepaald door de Vlaamse Regering.”.

VERANTWOORDING

A. De indieners stellen voor de woorden “als de aanwezige voorwerpen of tekenen een nadelige invloed op de kinderen kunnen hebben” te schrappen. De indieners vrezen immers dat het niet te bewijzen valt welke invloed bepaalde uiterlijke tekenen hebben op kinderen. Het is dan ook zinloos een dergelijke zinsnede op te nemen in een decreetgevende tekst. Het lijkt de indieners voldoende te bepalen dat de aanwezigheid van tekenen die blijk geven van discriminatie of die racistisch, xenofob of onwettig zijn, niet kunnen in een kinderopvang-initiatief.

B en C. Het is essentieel dat het onderzoek naar de draagkracht van de begeleider objectief gebeurt. De indieners vragen dat Kind en Gezin minstens twee organisaties erkent. Op die manier voorkomt men een monopoliepositie voor één organisatie en dus ook misbruiken. De ervaring met de evaluaties in het kader van interlandelijke adoptie heeft geleerd dat er weinig objectieve parameters worden gehanteerd bij de beoordeling van mensen en dat die beoordeling verschillend gebeurt al naargelang wie het onderzoek doet. Teneinde meer objectiviteit in te bouwen denken de indieners dat het noodzakelijk is dat de organisaties die erkend worden door Kind en Gezin zelf geen kinderopvang organiseren en ook los staan van organisatoren van kinderopvang. De indieners vinden het essentieel dat er intervisie gebeurt tussen de mensen die het onderzoek uitvoeren om zo te komen tot een eenvormige uitvoering van het onderzoek. Ten slotte denken de indieners dat het noodzakelijk is dat de organisatie haar beslissing motiveert indien zij weigert een attest af te leveren en dat er een beroepsmogelijkheid bestaat. Men ontzegt deze mensen immers het recht om een beroep uit te oefenen.

AMENDEMENT Nr. 7

voorgesteld door de heer Tom Dehaene, de dames Lies Jans, Mia De Vits, Griet Coppé, Helga Stevens, Else De Wachter en de heer Paul Delva

Artikel 6

In §1, 4°, punt b) vervangen door wat volgt:

“b) de kinderbegeleider, zoals zijn kwalificatie, te volgen vorming, het aantal kinderbegeleiders in verhouding tot het aantal tegelijk aanwezige kinderen en voor minstens één van de kinderbegeleiders de actieve kennis van de Nederlandse taal;”.

VERANTWOORDING

De opname van deze passage moet het mogelijk maken om het belang van het Nederlands in de kinderopvang te benadrukken.

Een passage uit het voorontwerp van decreet werd door de Raad van State geschorst omdat ze strijdig zou zijn met artikel 30 van de Grondwet die de taalvrijheid moet waarborgen. Met deze formulering moet het mogelijk zijn om tegemoet te komen aan de wensen van de decreetgever en aan de opmerkingen van de Raad Van State. Het belang van het Nederlands in de kinderopvang wordt op deze manier benadrukt en tevens worden anders-talige kinderopvanginitiatieven niet meteen gefnuikt, wat de basis van de kritiek van de Raad van State was.

AMENDEMENT Nr. 8

voorgesteld door mevrouw Vera Van der Borgh en de heer Peter Gysbrechts

Artikel 7

Het eerste lid vervangen door wat volgt:

“De organisator met een vergunning voor gezinsopvang of een vergunning voor groepsopvang die daartoe een aanvraag indient, ontvangt van Kind en Gezin een basissubsidie.”.

VERANTWOORDING

Het lijkt logisch dat iedereen die een vergunning voor kinderopvang bezit en daartoe een aanvraag indient, recht heeft op zo'n basissubsidie.

Met dit amendement willen de indieners garanderen dat vanaf de inwerkingtreding van dit decreet, alle houders van een vergunning die subsidies willen ontvangen, recht hebben op de basissubsidie. De indieners willen vermijden dat het decreet wel een aantal verplichtingen oplegt zonder hiervoor in de nodige middelen te voorzien.

AMENDEMENT Nr. 9

voorgesteld door mevrouw Vera Van der Borgh en de heer Peter Gysbrechts

Artikel 8

Dit artikel vervangen door wat volgt:

“Art. 8. De ouders wier kinderen worden opgevangen in het kader van dit decreet hebben lussens Kind en Gezin recht op trekkingsrechten op basis van het gezinsinkomen, de gezinslast en de intensiteit van het gebruik van de kinderopvang. De Vlaamse Regering bepaalt de omvang van het trekkingsrecht op basis van de financiële situatie van het gezin en de gezinssamenstelling.”.

VERANTWOORDING

De indieners zijn van mening dat we best trekkingsrechten toekennen aan de ouder of de ouders in plaats van aan de voorziening. Op die manier verkrijgen ouders een grotere keuzevrijheid in het zoeken naar kinderopvang. Het heeft ook tot gevolg dat de subsidies terechtkomen bij de ouders die er echt behoefte aan hebben.

De omvang van het trekkingsrecht wordt bepaald door de financiële situatie van de ouders en de gezinssamenstelling.

AMENDEMENT Nr. 10

voorgesteld door de heer Tom Dehaene, de dames Lies Jans, Mia De Vits, Griet Coppé, Helga Stevens, Else De Wachter en de heer Paul Delva

Artikel 8

Dit artikel vervangen door wat volgt:

“Art. 8. §1. De organisator met een vergunning voor gezinsopvang of een vergunning voor groepsopvang kan bovenop de subsidie, vermeld in artikel 7, een subsidie ontvangen van Kind en Gezin voor de realisatie van kinderopvang waarvoor de gezinnen betalen op basis van het inkomen, en voor de realisatie van de toegang tot de kinderopvang voor gezinnen die beantwoorden aan kenmerken die bij voorrang betrekking hebben op:

- 1° de werksituatie, met minstens het kenmerk dat kinderopvang noodzakelijk is om toegang te hebben tot de arbeidsmarkt of om een opleiding in het kader hiervan te kunnen volgen, en verder;*
- 2° de financiële situatie;*
- 3° de gezinssamenstelling.*

§2. Behoudens de bepalingen in §1 geldt ten aanzien van de kinderopvanglocaties in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad een voorrang voor kinderen waarvan minstens één ouder het Nederlands voldoende machtig is en dit ten belope van maximaal 55 percent van hun opvangcapaciteit.

Om van deze voorrangsregel gebruik te kunnen maken, toont de ouder op een van de volgende wijzen aan dat hij het Nederlands in voldoende mate machtig is:

- 1° door het voorleggen van minstens het Nederlandstalig diploma van secundair onderwijs of daarmee gelijkwaardig Nederlandstalig studiebewijs;*
- 2° door het voorleggen van het Nederlandstalig studiegetuigschrift van het tweede leerjaar van de derde graad van het secundair onderwijs of daarmee gelijkwaardig Nederlandstalig studiebewijs;*
- 3° door het voorleggen van het bewijs dat hij het Nederlands beheerst minstens op niveau B1 van het Gemeenschappelijk Europees Referentiekader voor Talen. Dit gebeurt op basis van een van de volgende stukken:*
 - a) een studiebewijs van door de Gemeenschap erkend, gefinancierd of gesubsidieerd onderwijs of een daarmee gelijkwaardig Nederlandstalig studiebewijs, dat het vereiste niveau van kennis van het Nederlands aantoont;*
 - b) een attest van niveaubepaling uitgevoerd door een Huis van het Nederlands dat het vereiste niveau van kennis van het Nederlands aantoont;*
- 4° door het voorleggen van het bewijs van voldoende kennis van het Nederlands na het afleggen van een taalexamen bij het selectiebureau van de federale overheid;*
- 5° door het voorleggen van het bewijs dat hij negen jaar als regelmatige leerling onderwijs heeft gevolgd in het Nederlandstalige lager en secundair onderwijs. Dit gebeurt op basis van attesten daartoe uitgereikt door de betrokken schoolbesturen.*

De Vlaamse Regering bepaalt:

- 1° de nadere regels voor de prijs van de kinderopvang voor de gezinnen, met inbegrip van het principe dat de gezinnen betalen voor de door hen gereserveerde kinderopvangdagen;*
- 2° de voorrangsregels voor de toegang, vermeld in het eerste lid, waarbij absolute voorrang is in het kader van de werksituatie, de minimaal te behalen resultaten op dat vlak en de wijze waarop die resultaten worden gemeten;*
- 3° de nadere regels voor de kenmerken, vermeld in het eerste lid, en de wijze waarop ze formeel worden vastgesteld.”.*

VERANTWOORDING

De ondersteuning van de verwerving van de Nederlandse taal door jonge kinderen, mede in functie van de realisatie van het gelijkekansenbeleid, is een belangrijke beleidsdoelstelling van de Vlaamse Gemeenschap.¹

Het Internationaal Verdrag inzake de Rechten van het Kind (IVRK) stelt dat elk kind recht heeft op ontwikkeling. Het is de taak van de overheid om het kind hierin te ondersteunen. Een van de aspecten van de ontwikkeling is taal. Het vlot kunnen spreken van een taal bevordert de deelname aan de samenleving. Jonge kinderen dienen derhalve, in hun meest gevoelige leeftijd voor taalontwikkeling, op een correcte wijze te worden begeleid, gestimuleerd en omkaderd in hun verwerving van het Nederlands als de voertaal in de Vlaamse samenleving en als de taal van het Vlaamse onderwijs.²

Het is daarom van wezenlijk belang dat jonge kinderen in de kinderopvanglocatie ook voldoende kansen krijgen om actief van elkaars Nederlands te leren, door onderlinge communicatie en vrije groepsparticipatie (het zogenaamd ‘spelend leren’).

Een dergelijk onderling leerproces verloopt in het Nederlandse taalgebied – alwaar het Nederlands de meerderheidstaal is en het merendeel van de jonge kinderen thuis (minstens ook) in het Nederlands opgevoed

¹ *Parl. St. Vl. Parl. 2011-12, nr. 1395/1, p. 42.*

² *Kind & Gezin, Visietekst taalstimulering en meertaligheid, 2010, p. 7 (www.kindengezin.be).*

worden³ – grotendeels spontaan. De jonge kinderen wier thuistaal daarbij niet het Nederlands is, worden in deze context gestimuleerd door hun Nederlandssprekende leeftijdsgenootjes om hun eventuele taalachterstand te overbruggen.

In het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad is een dergelijke participatieve en onderlinge Nederlandse taalverwerving evenwel niet altijd evident. Het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad is immers niet alleen een veelkleurige, maar ook bij uitstek een meertalige stad. Deze rijkdom aan talen en culturen is zonder meer een troef, maar betekent tegelijk een bijzondere uitdaging voor de positie van het Nederlands in de (Nederlandstalige gesubsidieerde) kinderopvanglocaties. De inwoners van Brussel kunnen zich – ongeacht of het gaat om Nederlandstaligen, Franstaligen, tweetaligen, taalgemengde gezinnen, anderstaligen of internationale ingezetenen – wenden tot de gemeenschapsinstellingen van hun keuze.⁴ Dus ook wat betreft de door de Vlaamse Gemeenschap gesubsidieerde kinderopvanglocaties. Deze kinderopvanglocaties verwelkomen momenteel reeds zowel kinderen uit gezinnen die thuis (ook) Nederlands spreken, als kinderen uit anderstalige gezinnen die (bewust) kiezen voor een (gesubsidieerde) Nederlandstalige dienstverlening.

Nederlandse taalontwikkeling van alle jonge kinderen in deze voorzieningen moet voorop staan in het beleid. Met een beperkt aantal Nederlandstalige kinderen kan er evenwel een taalachterstand dreigen voor zowel de (van huis uit anderstalige) kinderen alsook de kinderen waarvan de thuistaal (minstens ook) het Nederlands is.

Met dit amendement inzake een voorrangsregeling voor Nederlandskundige ouders willen de indieners ten aanzien van de gesubsidieerde kinderopvanglocaties in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad, een voorrangsregeling invoeren ter verwezenlijking van een evenwichtige toegang van enerzijds de (van huis uit) Nederlandstalige kinderen en anderzijds de (van huis uit) anderstalige kinderen tot de individuele kinderopvanglocaties.

In deze context kan een parallel worden getrokken met de vigerende regelgeving inzake de gelijke onderwijskansen in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad, in het kader waarvan eveneens wordt aanvaard dat een voorrangsregeling te beschouwen is als een bevestiging, tegenover iedereen die zich tot het Nederlandstalig onderwijs in Brussel-Hoofdstad richt, van het belang voor alle deelnemers aan het onderwijs van de aanwezigheid van leerlingen die van huis uit Nederlandssprekend zijn.⁵ In het recente arrest (nr. 2012/7 van 18 januari 2012) bevestigde het Grondwettelijk Hof de rechtsgeldigheid van de regelgeving die op onderwijsvlak uitgewerkt werd. In voorliggend amendement wordt het parallelisme met de onderwijsregelgeving zo veel als mogelijk aangehouden. Daarom wordt – ten aanzien van de kinderopvanginitiatieven in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad – een voorrang voorgesteld voor kinderen waarvan minstens één ouder het Nederlands voldoende machtig is, en dit ten belope van maximaal 55 procent van hun opvangcapaciteit. De wijzen waarop de ouder kan aantonen dat hij of zij het Nederlands voldoende machtig is, worden eveneens overgenomen uit de vigerende onderwijsregelgeving.

Vanzelfsprekend heeft de maatregel ook geen impact op de mogelijkheid voor de anderstalige gezinnen om desgewenst een beroep te doen op de niet-gesubsidieerde kinderopvanglocaties die vallen binnen de werksfeer van het voorliggende ontwerp van decreet. Tevens laat de maatregel de kinderopvanglocaties die onder de bevoegdheid van de Franse Gemeenschap vallen, onverlet.

³ Cijfers uit het jaarrapport ‘Kind in Vlaanderen 2009’ leren dat 78,8% van de in 2008 in het Vlaamse Gewest geboren kinderen thuis het Nederlands als thuistaal heeft. Als indicator wordt de taal die de moeder met het kind spreekt gehanteerd. Bij 21,1% van de pasgeborenen spreekt de moeder thuis dus een andere taal, vooral Frans (4,2%), Arabisch (3,7%) en Turks (3%). Kind & Gezin, Visietekst taalstimulering en meertaligheid, 2010, 9 (www.kindengezin.be).

⁴ Cf. in deze context: J. VELAERS, ‘Vlaanderen laat Brussel niet los: de Vlaamse invulling van de Gemeenschapsautonomie in het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad’, in: A. ALEN e.a. (eds.), *Het statuut van Brussel*, Brussel, Larcier, 1999, 601.

⁵ Deze regeling werd geïntroduceerd middels het decreet van 7 mei 2004 houdende het Nederlandstalig onderwijs in Brussel-Hoofdstad, dat ertoe strekte om ten behoeve van leerlingen die in hun gezin met minstens één ouder het Nederlands spreken een voorrangsregeling in te lassen in het decreet van 28 juni 2002 betreffende gelijke onderwijskansen-I (cf. o.m. *Parl. St. VI. Parl. 2003-04*, nr. 2091/1, p. 2 e.v.). Thans behelst deze voorrangsregeling – zoals zij werd overgenomen in het onlangs aangenomen decreet betreffende het inschrijvingsrecht (*Parl. St. VI. Parl. 2010-11*, nr. 1042/14, artikel II.8) – dat schoolbesturen voor hun scholen gelegen in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad ten belope van 55% van hun leerlingen voorrang verlenen aan leerlingen met minstens één ouder die het Nederlands in voldoende mate machtig is. De voornoemde voorrangsregeling werd recentelijk nog gevalideerd door het Grondwettelijk Hof, in diens arrest nr. 2012/7 van 18 januari 2012 (cf. overw. B.14.4 en B.19.3).

AMENDEMENT Nr. 11**Subamendement**

voorgesteld door de heer Tom Dehaene, de dames Lies Jans, Mia De Vits, Griet Coppé, Helga Stevens, Else De Wachter en de heer Paul Delva op amendement nr. 10

Artikel 8

In §1, 1°, op de tweede regel, de woorden “een opleiding” vervangen door de woorden “een beroepsgerichte opleiding”.

VERANTWOORDING

Het invoegen van het woord ‘beroepsgerichte’ maakt dat het decreet meer in overeenstemming komt met de memorie van toelichting. Op deze manier worden verkeerde interpretaties van deze passage ook vermeden.

AMENDEMENT Nr. 12

voorgesteld door mevrouw Vera Van der Borgh en de heer Peter Gysbrechts

Artikel 11

In 1°, op de eerste regel, de woorden “de initiatiefnemer of de structuur die” vervangen door de woorden “het lokaal bestuur dat”.

VERANTWOORDING

Dit amendement is het logische gevolg van het feit dat de indieners het lokaal bestuur belasten met de organisatie van het lokaal loket kinderopvang.

AMENDEMENT Nr. 13

voorgesteld door mevrouw Vera Van der Borgh en de heer Peter Gysbrechts

Artikel 13

A. In hoofdde:

Dit artikel schrappen.

B. In bijkomende orde:

In het eerste lid, 2°, op de tweede regel, de woorden “zo nodig” vervangen door de woorden “op hun verzoek en met respect voor hun vrije keuze vrijblijvend” en het tweede lid vervangen door wat volgt:

“Het lokaal bestuur organiseert het lokaal loket kinderopvang. Indien het lokaal loket kinderopvang betrekking heeft op meerdere gemeenten wordt het georganiseerd door de verschillende lokale besturen. Voor het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest organiseert de Vlaamse Gemeenschapscommissie het lokaal loket kinderopvang.”.

VERANTWOORDING

A. In hoofdorde stellen de indieners voor het lokaal loket kinderopvang te schrappen. Kind en Gezin bezit een tool op de website waarmee ouders kunnen zoeken naar opvangplaatsen in hun gemeente of in hun regio. De indieners stellen voor deze tool te vervolledigen met de beschikbare plaatsen. De indieners zijn van mening dat het overgrote deel van de ouders in staat is om op deze wijze een opvangplaats te vinden. Indien ouders niet zelf over een internetaansluiting of pc beschikken, kunnen ze terecht in de bibliotheek, bij het OCMW of het Sociaal Huis, dat als expliciete opdracht heeft mensen te informeren. Ouders die behoefte hebben aan begeleiding bij hun zoektocht, kunnen begeleid worden door de bestaande welzijnsdiensten.

Vanuit die optiek menen de indieners dat het lokaal loket kinderopvang als nieuwe structuur overbodig is. De indieners denken bovendien dat we de middelen die moeten worden geïnvesteerd in deze lokale loketten zowel vanuit de voorzieningen voor kinderopvang als vanuit de overheid, beter zouden worden geïnvesteerd in kinderopvang zelf.

B. Dit amendement wil benadrukken dat de begeleiding enkel verstrekt wordt indien een gezin daarom vraagt. Het kan niet de bedoeling zijn om elk gezin te gaan begeleiden naar een kinderopvangplaats. Het amendement benadrukt ook dat de vrije keuze van ouders steeds primeert. De indieners voegen het woord ‘vrijblijvend’ toe om te benadrukken dat een weigering van een aanbod er niet toe mag leiden dat mensen hun recht op kinderopvang verliezen.

In ondergeschikte orde stellen de indieners voor de taak van het lokaal loket toe te vertrouwen aan de lokale overheid teneinde belangenvermenging te voorkomen tussen enerzijds de eigen belangen van een organisator van kinderopvang en de opdrachten van het lokaal loket kinderopvang.

De indieners kiezen voor de lokale overheid omdat die garant kan staan voor een correct doorverwijzen van ouders die op zoek zijn naar een opvangplaats. Indien een organisator van kinderopvang deze taak op zich neemt, is de kans reëel dat bij het doorverwijzen sommige initiatieven bevoordeeld zullen worden. De objectiviteit kan trouwens bewaakt worden vanuit de verschillende partijen die zitting hebben in de gemeenteraad en de OCMW-raad.

De lokale overheid kent vaak ook de kwetsbare gezinnen vanuit andere behoeften. Vandaag begeleiden zij vaak deze kwetsbare gezinnen naar een opvangplaats. Op die manier krijgt de realiteit een vertaling in dit decreet.

Ten slotte stellen we ook vast dat het Sociaal Huis in het decreet Lokaal Sociaal Beleid in artikel 9 al een opdracht kreeg inzake informatieverbreiding.

Gelet op de specificiteit van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest lijkt het niet zo evident dat lokale besturen de organisatie op zich nemen van het lokaal loket kinderopvang, maar stellen we voor dat de Vlaamse Gemeenschapscommissie het lokaal loket organiseert.

■

AMENDEMENT Nr. 14

voorgesteld door de heer Tom Dehaene en de dames Lies Jans, Mia De Vits, Griet Coppé, Helga Stevens, Else De Wachter en Katrien Schryvers

Artikel 13

In het eerste lid punt 3° vervangen door wat volgt:

“3° samenwerken met alle kinderopvanglocaties binnen het werkingsgebied, met instanties die werken met gezinnen die kinderopvangvragen kunnen hebben, en met andere lokale loketten kinderopvang in functie van de opdrachten, vermeld in punt 1° en 2°;”.

VERANTWOORDING

Teneinde het lokaal loket ten volle te kunnen laten functioneren, is de samenwerking met alle kinderopvanglocaties binnen het werkingsgebied van het loket noodzakelijk.

■

AMENDEMENT Nr. 15**voorgesteld door mevrouw Vera Van der Borgh en de heer Peter Gysbrechts**

Artikel 14

De volgende zinnen toevoegen:

“De Vlaamse Regering bepaalt de maximumduur van een vernieuwend project dat maximaal één keer kan worden verlengd. Na afloop wordt het project binnen de drie maanden geëvalueerd. Binnen de drie maanden na de evaluatie beslist de Vlaamse Regering of het project wordt geïntegreerd in de reguliere werking van de bestaande kinderopvang, dan wel dat het project definitief wordt stopgezet.”.

VERANTWOORDING

Het lijkt de indieners evident dat in het decreet een paar regels worden vastgelegd met betrekking tot vernieuwende projecten om enerzijds te vermijden dat ze tientallen jaren blijven voortbestaan als project en anderzijds om te vermijden dat positieve resultaten van projecten verloren gaan voor de reguliere werking.

AMENDEMENT Nr. 16**voorgesteld door mevrouw Vera Van der Borgh en de heer Peter Gysbrechts**

Artikel 16

A. In het eerste lid punt 3° schrappen.**B. In het eerste lid punt 4° vervangen door wat volgt:**

“4° het recht van meting, monsterneming en analyse;”.

C. Aan het eerste lid een zin toevoegen, die luidt als volgt:

“De toezichthouder controleert uitsluitend de naleving van dit decreet en de uitvoeringsbesluiten.”.

VERANTWOORDING

A. De indieners schrappen het recht op filmen in kinderopvangvoorzieningen en het recht op huiszoeking. Wij vinden deze vormen van toezicht te verregaand. De indieners herinneren eraan dat voor het verrichten van huiszoeking door politie een huiszoekingsbevel van de rechter noodzakelijk is.

B. De term ‘recht van onderzoek van zaken’ schept verwarring. Zelfs de Raad van State verstond er huiszoeking onder. Teneinde duidelijkheid te scheppen, denken de indieners dat beter wordt gesproken van het recht metingen te doen, monsters te nemen en analyses te doen.

C. Vandaag is het totaal onduidelijk wat het agentschap Zorginspectie allemaal controleert. Bij de organisatoren van kinderopvang laat dat de indruk na van grote willekeur en partijdigheid.

Het lijkt de indieners duidelijk dat de toezichthouder alleen de naleving van decreten en uitvoeringsbesluiten controleert en niet van allerlei aanbevelingen van Kind en Gezin die geen juridische waarde hebben. Op deze wijze wordt het duidelijk voor voorzieningen waaraan zij zich moeten houden en is er geen ruimte voor willekeur bij de inspectie.

AMENDEMENT Nr. 17

voorgesteld door mevrouw Marijke Dillen en de heer Felix Strackx

Artikel 22

In het derde lid, op de tweede regel, de woorden “binnen een termijn van vijftien werkdagen” vervangen door de woorden “binnen een termijn van een maand”.

■

AMENDEMENT Nr. 18

voorgesteld door mevrouw Marijke Dillen en de heer Felix Strackx

Artikel 31

In de voorgestelde tekst, derde lid, op de tweede regel, de woorden “binnen een termijn van vijftien werkdagen” vervangen door de woorden “binnen een termijn van een maand”.

■

AMENDEMENT Nr. 19

voorgesteld door de heer Tom Dehaene en de dames Lies Jans, Mia De Vits, Griet Coppé, Helga Stevens, Else De Wachter en Katrien Schryvers

Artikel 34/1 (nieuw)

Aan hoofdstuk 8 een artikel 34/1 toevoegen, dat luidt als volgt:

“Art. 34/1. Het decreet van 7 mei 2004 houdende de toekenning van dienstencheques voor kinderopvang, gewijzigd bij het decreet van 22 december 2006, wordt opgeheven.”.

VERANTWOORDING

Op 5 mei 2004 keurde het Vlaams Parlement het decreet houdende de toekenning van dienstencheques voor kinderopvang goed. Het decreet voert een stelsel van dienstencheques in met het oog op het uitbreiden van het aanbod van kinderopvang, met name in de woning van de gebruiker(s), en de toekenning van een tegemoetkoming aan de gezinnen in de kosten voor die kinderopvang.

In het regeerakkoord 2004-2009 nam de Vlaamse Regering het engagement op om de flexibele en occasionele kinderopvang beter uit te bouwen. Ter uitvoering van dit engagement werd het ‘Actieplan flexibele en occasionele kinderopvang’ uitgewerkt. Dit actieplan omvat een complementair pakket van maatregelen om tegemoet te komen aan de nood aan flexibele en occasionele kinderopvang. Het actieplan werd door de Vlaamse Regering goedgekeurd op 31 maart 2006.

Om voormeld actieplan uit te voeren, werd het decreet van 7 mei 2004 gewijzigd bij het decreet van 22 december 2006.

Op 16 mei 2007 werd het besluit van de Vlaamse Regering betreffende de toekenning van dienstencheques voor kinderopvang goedgekeurd, en kon aldus in Vlaanderen een systeem van dienstencheques voor kinderopvang van start gaan.

Aangezien uit evaluatie bleek dat het systeem onvoldoende werkte, werd het besluit van de Vlaamse Regering van 16 mei 2007 betreffende de toekenning van dienstencheques voor kinderopvang, gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 10 oktober 2008, opgeheven door het besluit van de Vlaamse Regering van 12 december 2008, met ingang van 1 januari 2009.

Het decreet van 7 mei 2004 bleef evenwel bestaan, om zo de mogelijkheid te laten voor een aangepaste regeling, en dus een aangepast besluit van de Vlaamse Regering.

Met het oog op een aangepaste regeling werden proeftuinen opgezet, voor een beperkte duur (tot juni 2010), maar ook hierin werd geen succes gezien.

Het decreet van 7 mei 2004 blijft dus zonder uitwerking, en er wordt niet direct in een uitvoering voorzien. Vanuit goed bestuur wordt dit decreet bijgevolg best opgeheven.

